

Sen/ twirhen ja ristin alla
hamast lapsudesta ja nuos-
rudesta / rasitetun

Sanct. Hendrikin lähten ter-
weyden nautibemisen alla
Vuonna 1759.

parannuren muotella maatesa /
Elämänsä perään ajatellesa

Ja

Jumalan johdattamista tutkistellesa,
Turun Caupungissa,
cocoorpandu

Thomas Kawaldin Bojalda /
Tyrwän Pitäjästä

Ja

Lauculan Kylästä.

TURUSSA,
Prändätty Vuonna 1760.

Handwritten signature or note in cursive script.

ⲉⲧⲓⲁⲓ ⲟⲩⲩⲟⲥⲏ

Bertell Miedem
Wanhan mae gen

Wanhan-maestri

Rev. Jos: 071.

2. Wir fä: ja:

М. И. Купцов

Umaia

...sa su ri

1762.

Bertel.

W. c. Ettös ole ihmis parca re.

b. i.

Uumala sä suuri luoja!
 neuvos omat
 Omat mua ehinet,
 Hamast alust elämäni,
 Hengeäni

Armoisestti kätkenet.

2. Sill sä mun maailman waloön
 surun saloon,

Tuotit wirhen merkillä;
 Jota kannan ruumisani, casivoisani,
 Laickein edes nähtäväst.

3. Waan on vielä näkymätöin, wit
 hi toinen,

Ylhääl suuni laesa,
 Joca puhen sekoittapi, wiewittap
 Muiden seas eroitta.

4. Sijs ei äänen selkiästi, Perkiästi
 Muitten corwis cuulu niin;
 Ei myös huulen ulos sano, oikkein ano,
 Waic on selkiä meiningi.

5. Cuin mä tulin elämähän, synnin
 säähän,

Wanhemmi d synnytetty;
 Suurell cuormall sikiänsä suloisensa
 HEiran twill näit ekityr.

6. Heillä sitten suuri waiwa, callis
airwan,

Minun tähten oli wiell;
Eill' en ehä äitin aitaſt eli riescaſt
Tainut wirhen tähden tääll.

7. He siis mua wierahalla riescakhalla
Eläimitten rawiſit,
Kehdos maates, ahtaasa haſteesa,
Suloiſesti holhoiſit.

8. Cosca puolicolmat muotta lenſi
cohta

Niincuin lindu tuulehen,
Nijn mun Isän hyläis minun, äitin
helmoin,
Orwoin leipää syömähän.

9. Jätti haltuun caickein Isän taita
wallisen,

HEKran suuren Jumalan,
Koca sulast armostansa, murhellansa,
Ombi ollut Holhoian.

10. Aeh! wiell muistan riemusanoi,
joilla annoi

Sieluns tilan tietäwår:
Käännä kiirust yhtä radi kirjan pladi,
Walo tule taimahast.

11. Näin hän sanoi wiimeiseri il
meiſesti,

Cumpanillens suruisell;
Sieluns sitten plösannoi, Isäll cañoi,
Kuumins jälken jääwäisell.

* * *

* * *
Luno.

* * *

v. I.

SÄän wiell iſestäni tahdon
Sano ja myös muistutella
Elä

Elämäni surkeutta,
Saldimisest Jumalan.

2. Mutta muistui mieleheni,
Cuinga Jobi HERRaa palwel;
Händä Jumal cuiteng sallei
Satanalda ruostitta,

3. Että istuu tuhwas tomus
Tähdylä surus, waiwas cowas,
Eruusin murull kiuuisansa,
Izens caoppi waikast.

4. Vielä cuiteng wissi tieto
Hänell oli Hengestänsä,
Että tiesi lunastajans
Totifesti elävän.

5. Nijn on myöskin elämäni
Sangen surkia, wiheliäinen,
Murhen laaros caubiasa,
Curituxen ollut tääll.

6. Cosca kipurust ulosjuori
Tavicolmatkymminend vuotta,
Eohda minun waiwat cowat,
Kascaall cuormall käsitit.

7. Cuin mä ehtoll edes ehdin,
Terwen leposial menin,
Ja myös igen wirwottelin
Päivän toista, helteistä.

8. Ja mun silmän kijnmitaipu,
Wuotellani makiaasti,
Kascaan sywään uneen waipu,
Joc' on sisar cuoleman:

9. Ettei tiedä ihmis raukka,
Ehkä cuinga olis arca,
Pimeydes mustemmasta,
Mitä maates tapahtu.

10. Nijn en tienyt minä mitän,

Mutta aamul nostuani,
Minä tunsin wähan ensin
Lanteisani culkewan.

11. Tähän tuli posti corwa
Bijckocauden rinnasani,
Carwas pala curcusani,
Jonga päälle äitini,

12. Wuodell ensi't seurawaisell,
Minun waiwaan tulduani,
Euolon-wuoteel alas waipu,
Saavi tuonen sanoman.

13. Cosca ehto elämänsä
Lähille jo tuli aiwan,
Saarnamiestä nou tamahan
Käski minun fiiruhia.

14. Sielun ewä't ahkeroksi,
Walmis olla lähtemähän
Lupais ja niin mailmasta
Läxi nimeen Jumalan.

15. Eui ma hänen saatoin maahan
Wisust perään cakahdelin
Wiellä ferran wiimeiseri,
Euinga hautaan laskettin:

16. Josta tuli unisani,
Että haudan reunal olin
Cakowanans ahkerasti
Ullas euollut äitiän.

17. Siellä näin caunucaisen
Voicqlapsen ihanaisen,
Engelaisen, illeifesti
Hänen cansans olerwan.

18. Waan ei aicaa caurwan mulla.
Oliut händä puhutella,
Ulineastans sanoin hälle:
Eulca tänne siellä pois.

19. Yhden sanan vastais muße:
Eääl on minun hyvä olla.
Eohta silmän sikiäst unest
Ylös aukeis selkiäst.

* * * * *

W. c. Ihminen jong Jumal loire.
v. I.

Sosea hänest jälken jain,
Niin mä aina edespain,
Tulin taudin alaisex,

Raadollisex waiwaisex,

2. Päivä päiväld rascammast,

Rautacahleill angarast

Kipiästi fangittin,

Jäseneni solmittin.

3. Niin myös poltto hirmuinen,

Uivan caubia tulinen,

Hohhti päällän lastamat,

Yötä päivä taucomat.

4. Nämät cahlet cangiat,

Sitet myöskin surkiat,

Jäseneni wääntelit,

Pääni toisiall eäntelit.

5. Niin myös cuorma corkia,

Wilutauti surkia,

Kylmät aallot angarat

Päälleni igens lastivat.

6. Jotca ruumin wapistit,

Jäseneni pudistit,

Woimat caicki rundelit,

Hengen verään tundelit.

7. Tahdost HEDran Jumalan

Kädest caickiwaldian,

Tuli tämä tuttamax

Wijecaudex cahdexax.

8. Munkin waiwat waihiat,
Raatocoirat cauhiat,
Kärmet kiuckuiset ovat
Häijyst mua taucomat

9. Ennen jälkeen waiwannet,
Taudin alla calwanet,
Waikea uni macoinen
Tarjonteli silmillen:

10. Gill' cuin silmä räpähti,
Läpi lihan liwahti
Rauta langa tulinen,
Josta hypyi Elijahdin.

11. Ja myös muilla tarvoill wiell,
Joit en muista nimitell,
Wanha mato pisteli,
Häijy traaki pureli.

12. Jalopeura murhaja,
Corpioni surmaja,
Täydvi jättä sieluni,
Waikea ruumist rateli.

13. Nämät caieki tarwiinut
Olen minä ansainnut,
Syndein tähden cauhiaim,
Pahatecoin rascambain,

14. Joilla olen wihoittan
HERRan hurskan Jumalan,
Mjaturill puheill töill,
Sekä päiwill että öill.

15. Nämät ohjat oisiat,
Neuvot HERRan corkiat,
Owat minull ollehet
Hovvnderi tulleet.

16. Nyt se suuri Palperi,
Israelin läkäri,

On muld waiwat wāhendān,
Polton cōwan huoſentan;

17. Cahlet ofar catcaisnut,
Sitet pojes ottanut,
Nijneuin Simſon pāāſtett' on,
Woiton ſaanut Gideon

18. HERRa parhat ofani
Woimas myöſkin warjeli,
Silmān, cōwan, ſydāmen,
Ymmārryren, elāmān.

19. Joilla ekin armojas,
Luoja! suurta cunnias,
Lāhimmäiſen parasta,
Oman ſielun autuutta.

20. Mutta laina walos nijn,
HERRa JESu rakahin,
Että Henges liicutais
Sydāmeni opetais;

21. Ymmārryren walaiſis,
Elāmāni halliſis,
Siivillānsā ſuojelis,
Kärſimysä lainais.

22. Sill en cuiteng wapa wiel
Perāt ole ſiteiſt tääll;
Cumarruris kārſfelen,
Kymārryris iſtuilen.

23. Joſta Dawid walitta
Nlipāiwā murheſa,
Ja Manakeſ cahleiſa,
Ewas fangiudeſa.

24. HERRan edes ſydāmen
Polwet myös noſkiſtelen.
Eſca ruumin polwilla
En ſaa händä päiwella.

25. Nijneuin Silas, Pawali,

Jes

Jeremias Petari,
Tornist pääsit cahlehisti,
Wainwoist cowist ahtahisti,
26. Hurscas Eotti Sodomaſt,
Tulipaloſt cauhiaſt,
Jonas meren pohiaſta,
Calan ahtaſt waſaſta,

27. Ja wiel uſiat monet miut,
Toit en minä halpa ſuu,
Muista plöſluella,
Engä nmmärr' jutella,

28. Pyhät caicki autetut;
Owat wapar ſaatetut;
Niin ſä ſuuri Jumala
Plöſanta minua.

29. Että wapar wainwoiſta
Tulſin ahdiſturia,
Caiceſt pahat pääſiſin,
Ja ſen edeſt kiiſtāiſin.

30. Niineuin Daniel luolaſa
Sinuld, ſuuri neuwoſa,
Miehes cautta ruokittin,
Engeliſdä autettin;

31. Niin ſä Iſä armiaſ,
Cautta ſinun palweljaiaſ
Minull armoaſ oſotat,
Että ne cuiuſ racaſtat

32. Owat mua juottanet,
Jloieſti ſpöttānet
Rackahaiſti holhonet,
Huoneiſiſa corianet.

33. Nāmāt heidān hywāt työuſ,
Olcot HERRall muiktoſ myöſ;
Euin he minull andanet,
Rackaudeſt candanet

34. Illoisesta sydäimest
Ja ei Enlmäkiscoisest,
Ovat HENran pelwosa,
Osottarens uscoa.

35. Ja, så hywä Jumala!
Palcas astinlauta maa,
Edes tuotta corkiat
Terwet ainet oikiat;

36. Lähtet laarois cuohutta,
Mjallansa caswatta
Nuohot caickein caunimmat,
Yrtit wielä callimmat.

37. Nijn myös niistä tundemaan,
Monell hywäx laittaman
Parandamaan tauteja,
Olet caikin aicoina

38. Säätan miehet oppenet,
Euin on kielet taitanet,
Wiisautta ekinet,
HENrald sitä löytänet.

39. Joista tällä ajalla
Omibi HENraa tundewa,
Heicot woimat corjawa,
Köyhät raucat tukewa,

40. Kaadolliset holhowa,
Muita myös kehoittawa,
Herra Johan corkia
Saartman Doctor oikia.

41. Nyt siis heille caikille,
Ylim-alimmaisille,
Palca suuri pandacon,
Taimahasta tuotacon.

42. Ilo ijät Isäldäm,
JEsurelta Weljeltäm,

Ta myös Pyhästä Hengelmä,
Jumalalda hymälä.

43. Että wihtoim riemuita,
Harput kades iloita,
Uutta wirttä lackamat,
Pyhä Pyhä taucomat,

44. Engelitten seurasa,
Mutuasten ioucosa,
Taiman Cuorin caickunas,
Elos, walos autuas,

45. Saissim caickin ilmeifest,
Weifat alinomaisest,
Hloisella mielellä,
Heliällä äänellä,

46. Olistystä Isälle,
Cunniata Pyjälle,
Kijtoft Pyhäll Hengelle,
Tolmi Nhtendelle.

